

Marcowy numer miesięcznika „Przemysł Drzewny” zamieścił artykuł W. Strykowski i A. Krzyżańskiego zatytułowany „Doskonalenie form organizacyjnych manipulacji drewna”. W artykule omówiono koncepcję „dużych składnic manipulacyjno-spedycyjnych”, ograniczając się do nakreślenia zasadniczych elementów związanych z tą formą organizacji. Przytaczamy tylko wybrane, bardziej znamienne fragmenty publikacji. „Jednym z przedsięwzięć organizacyjnych, które może się przyczynić do znacznej oszczędności pracy żywej, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności gospodarowania, jest koncepcja wprowadzenia w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego dużych składnic manipulacyjno-spedycyjnych. Główna idea przejawia się w oddzieleniu funkcji manipulacji drewna od funkcji pozyskiwania drewna i przeniesienie manipulacji z lasu na składnicę zamiast dwukrotnego manipulowania drewna — w lesie na sortymenty oraz u odbiorcy na kłody. Zasadniczym zadaniem tych składnic byłby odbiór drewna od producentów, a następnie manipulacja tego drewna w sposób umożliwiający dostarczanie drewna do określonych odbiorców wg zróżnicowanego popytu sortymentowo-gatunkowego. Przeniesienie manipulacji drewna z lasów i ze składów surowcowych zakładów przemysłowych na składnice zmniejszyłoby jednocześnie zakres i rozmiar prac wykonywanych przez robotników zarówno w lesie, jak i na składach surowca (...). Obecny poziom techniczny pozyskiwania drewna nie pozwala uniknąć częściowej manipulacji drewna w lasach. Realizując koncepcję dużych składnic, manipulację tę można by zredukować do minimum. Za tworem dużych składnic manipulacyjno-spedycyjnych przemawia szereg argumentów natury ekonomicznej i pozaekonomicznej, takich jak:

— racjonalniejsze wykorzystanie siły roboczej w lasach i w przemyśle drzewnym przez specjalizację funkcji manipulacji i jej koncentrację dla surowca z dużego obszaru lasów,

— optymalne wykorzystanie surowca drzewnego wynikające z koncentracji manipulacji, a zatem umożliwiające właściwą dystrybucję drewna pomiędzy odbiorców, oraz zwiększenie możliwości substytucji w dostawach drewna do odbiorców,

— zmniejszenie pracochłonności manipulacji ze względu na możliwość wprowadzania wyższego stopnia mechanizacji prac w dużych składnicach,

— zwiększenie wydajności pracy w pozyskiwaniu drewna w wyniku odciążenia lasów od manipulacji,

— uniezależnienie wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych w drzewostanach od ich wydajności sortymentowej”.